

Thao Thức

Hàn Mặc Tử

Lạnh quá ánh trăng không sáng mấy
Cho nên muôn dặm ở ngoài kia
Em đang mong mỏi, em đang nhớ
Bút rút lòng em muốn trở về.

Nhưng xa xôi quá biết làm sao?
Lấy trí tương tư đo được nào?
Em mới vùng vằng em thả dõc
Tình thương trong dạ cứ xôn xao.

Thôi em chán quá, em buồn quá
Anh của em giờ cười với ai?
Nói những gì đâu tức tối dạ!
Em hồ nghi mãi, giận không thôi.

Lạnh quá ánh trăng không sáng mấy
Cho nên chẵn chiều vẫn so le
Nếu hay thương nhớ là thương nhớ
Em dại gì đâu, ngủ thiếp đi.